

VAN GOUD

Rechtbank Gelderland, sector bestuursrecht
Postbus 9030
6800 EM ARNHEM

Tevens per fax 088 - 3610385 (zonder bijlagen)

Arnhem, 12 juli 2016

**Betreft: 20130100, Spaander / Uitstel termijn aanvulling gronden
Zaaknummer: ARN 16/2409 VEROR**

AANVULLING GRONDEN

Edelachtbaar college,

In de procedure met bovengenoemd zaaknummer is op 18 april 2016 namens de heer **J. Spaander** (hierna: Spaander) een beroepschrift op nader aan te voeren gronden ingediend. Bij brief 13 mei 2016 heeft u Spaander desgevraagd met het oog op een lopend minnelijk overleg een nadere termijn tot en met 12 juli 2016 geboden voor het aanvullen van de gronden. Het minnelijk overleg heeft helaas niet mogen leiden tot een voor Spaander aanvaardbare ligplaats, zodat hierbij van de door uw rechtbank geboden gelegenheid tot het aanvullen van de beroepsgronden gebruik wordt gemaakt.

1. Minnelijk overleg

- 1.1 Naar aanleiding van een nauw aan de onderhavige zaak verwante procedure bij uw rechtbank met zaaknummer ARN 15/4755 VEROR 242 heeft -mede indachtig het verhandelde tijdens de zitting- nader ambtelijk overleg plaatsgevonden tussen Spaander en de gemeente over mogelijke opties voor een alternatieve legale en veilige ligplaats. Dit minnelijk overleg was daarnaast ingegeven door het feit dat de gemeenteadvocaat tijdens een beroepsprocedure bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verkondigde dat er actief werd gewerkt aan een oplossing voor Spaander, hetgeen later door de verantwoordelijk portefeuillehouder in een vergadering van de gemeenteraad weer moest worden ontkend. De gemeente Arnhem heeft Spaander in het kader van dat overleg een ligplaats aangeboden aan de Boterdijk 1. De correspondentie wordt als **(bijlage 1)** bijgevoegd. Het betreft een ligplaats waarbij Spaander dubbel zou worden afgemeerd naast een ander schip, op een ondiep gedeelte van de Rijnsoever waar hij met de bodem van zijn schip op de grond ligt. Bovendien zou Spaander zijn schip voor deze ligplaats tegen hoge kosten moeten ombouwen naar een varend woonschip, nu Rijkswaterstaat dit als eis stelt voor het innemen van een ligplaats op deze locatie.

VAN GOUD

- 1.2 Spaander heeft richting de gemeente beargumenteerd dat deze ligplaats geen reëel alternatief is en hij heeft de gemeente gevraagd om in overleg met Rijkswaterstaat alternatieve ligplaatsen te onderzoeken. Daarnaast heeft hij een voorstel gedaan om de ligplaats geschikt te maken, door de schepen schuin af te meren en zijn ponton tussen de wal en zijn schip (op het ondiepe gedeelte van de vaarweg) te plaatsen. Helaas heeft Spaander voor zowel de beoogde aanpassing als alle overige aangedragen opties nul op rekest gekregen.
- 1.3 Een realistische optie in de Rosandepolder is door de gemeente zonder nadere motivering afgedaan als onmogelijk vanwege de aanwezigheid van Kema. Dit terwijl deze locatie eerder door de gemeente zelf is aangedragen als mogelijke ligplaats voor 7(!) woonschepen aan een nieuw te realiseren steiger. Rijkswaterstaat ziet in deze locatie voor Spaander ook geen probleem. Bij het doen van navraag naar de concrete argumentatie voor het gemeentelijk standpunt bleef het ondanks herhaalde toenaderingspogingen van Spaander om gezamenlijk nader onderzoek te doen naar de geschiktheid van deze locatie, helaas angstvallig stil.
- 1.4 Spaander betreurt het dat het overleg met de gemeente niet heeft geleid tot een aanvaardbare oplossing. Hij ligt hierdoor nog altijd op een gevaarlijke ligplaats in een risicozone en in de geluidszone van een gezoneerd industrieterrein. Spaander wordt met zijn gezin dagelijks blootgesteld aan gevaar en geluidhinder. Het voorgaande is de reden dat Spaander het overleg blijft zoeken met de gemeente en ook zal blijven zoeken naar een opening om een einde te maken aan deze zeer onwenselijke situatie. Tot op heden heeft dit helaas nog niet geresulteerd in een oplossing.

2. **Rechtbankmediation**

- 2.1 Spaander voert al vele jaren slepende procedures tegen de gemeente Arnhem. Kort en goed komt het er op neer dat hij zich ernstig tekort gedaan voelt door het feit dat de gemeente de eerdere belofte om uiterlijk 2012 voor alle woonboten in Arnhem een legale plaats te vinden niet heeft kunnen nakomen. Een concrete toezegging die aan Spaander zelf is gedaan werd nadien ook nog geschonden. Spaander voelt zich onbegrepen, niet serieus genomen en is van mening dat hij ambtelijk wordt tegengewerkt. Hij is voornemens om de handelwijze van de gemeente aan te kaarten bij de Nationale Ombudsman.
- 2.2 Een optie die in de moeizame relatie met de gemeente tot op heden nog niet is beproefd is rechtbankmediation. Deze zaak zou zich daar mogelijk voor lenen omdat er wellicht met enige creativiteit en bereidheid bij beide partijen een oplossing denkbaar is om het geschil finaal te beslechten. Spaander staat hiervoor in ieder geval open mocht uw rechtbank in het voorgaande aanleiding zien om rechtbankmediation voor te stellen.

VAN GOUD

3. Inleiding / procesverloop

3.1. Spaander woont al sinds 1999 in een woonboot aan de Westervoortsedijk 85 en heeft een ligplaatsvergunning voor onbepaalde tijd. Enige tijd geleden heeft de gemeente de huidige ligplaats aan de Westervoortsedijk 85 als 'ongewenst' bestempeld. Kort gezegd houdt dit in dat de gemeente wil dat Spaander daar vertrekt.

3.2. Uiteraard was Spaander niet blij met deze kwalificatie. Hij is dan ook al meer dan vijf jaar bezig om hiervoor een oplossing te vinden. Hij heeft bij de gemeente een aantal maal aangedragen dat de gemeente over zou kunnen gaan tot de koop van de percelen Westervoortsedijk 90 en 93. Hier zouden dan twee of drie ligplaatsen kunnen worden gerealiseerd op een locatie die door de gemeente wel als 'gewenst' zouden worden verklaard. De gemeente heeft lange tijd betoogd dat de aankoop van deze percelen niet te financieren was. Enige tijd later heeft de gemeente alsnog deze percelen aangekocht.

Tijdens dit proces is door Spaander vaak overleg gevoerd met toenmalig wethouder Van Gestel. In die overleggen is vaak ter sprake gekomen wie als eerste gegadigden voor de ligplaatsen zijn aan te merken. Behalve Spaander is er een groep voormalige ASM-woonbootbewoners die ook aanspraak maakt op de ligplaatsen.

3.3. Nadat eerder schriftelijk door de wethouder aan de gemachtigde van Spaander was toegezegd dat hij de ligplaats zou mogen innemen aan de Westervoortsedijk 93 (**bijlage 2**) heeft de gemeente na het aantreden van het nieuwe college bij brieven van 11 juni 2014 (**bijlage 3**) en 17 juni 2014 (**bijlage 4**) aangegeven dat dit zou berusten op een misverstand. De ligplaats diende volgens verweerder te worden toegewezen aan een ASM-woonbootbewoner.

3.4. De ligplaatsvergunning, een schaarse vergunning, is uiteindelijk verleend aan de heer **R.J. Galon**. Dit is wrang, omdat deze locatie bij uitstek geschikt was voor een niet-varend woonschip zoals dat van Spaander en door het college is vergeven aan een varend woonschip van R.J. Calon. Dit terwijl het college naar achteraf is gebleken reeds beschikte over een ligplaats aan de Boterdijk waar uitsluitend een varend woonschip mocht worden afgemeerd. Spaander heeft zich in rechte dan ook tegen dat besluit verzet en uw rechtbank heeft het beroep van Spaander —gericht tegen de verlening van een ligplaats aan Calon- bij uitspraak van 19 mei 2016 met zaaknummer ARN 15/4755 VEROR 242 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3.5. In de onderhavige procedure staat niet de verlening van de ligplaats aan Calon maar de weigering van de ligplaats aan Spaander centraal. Spaander is van mening dat hij er vanwege de schriftelijke toezegging van de wethouder op mocht vertrouwen dat deze ligplaats aan hem zou worden toegewezen. Daarnaast had Spaander geruime tijd voordat verweerder had besloten om een ligplaats toe te wijzen aan de heer R.J. Calon, al een ontvankelijke aanvraag ingediend voor het innemen van deze ligplaats. Ook om die reden had Spaander dus als eerst gegadigde in aanmerking moeten komen voor deze ligplaats.

VAN GOUD

- 3.6 Tenslotte heeft Spaander verweerder gewezen op de onredelijkheid van het gevoerde beleid waarbij ASM-woonbootbewoners worden voorgetrokken boven andere woonbootbewoners. Spaander is van mening dat verweerder op een verkeerde wijze uitvoering geeft aan het geldende beleid. De door verweerder gehuldigde uitleg van het beleid is met name onredelijk omdat er een ongeoorloofd onderscheid wordt gemaakt tussen eigenaren van ligplaatsen op ongewenste locaties, zonder dat wordt gekeken naar de locatiespecifieke omstandigheden zoals hinder of risico's. Dit klemt temeer omdat er bij Spaander sprake is van een zeer risicovolle situatie op de huidige ongewenste ligplaats. De gevaarlijke situatie volgt één op één uit een advies dat notabene in opdracht van verweerder is opgesteld door adviesbureau Alkyon (**bijlage 5**). Verweerder heeft, wetende van dit risico, niets gedaan met de verzoeken van Spaander om hem een permanente, veilige en gewenste ligplaats toe te kennen.
- 3.7 De bezwaarschriftencommissie heeft geadviseerd om het bezwaarschrift van Spaander ontvankelijk en ongegrond te verklaren. Verweerder heeft, onder verwijzing naar dit advies, conform besloten.

4. Beroepsgronden

De beroepsgronden van Spaander laten zich puntsgewijs als volgt samenvatten en zullen in het navolgende op dezelfde volgorde worden behandeld.

- 1, Behandeling aanvragen op volgorde van binnenkomst
2. Onredelijkheid beleid
3. Uitleg risico's rapport Alkvon
4. Relevantie beantwoording zienswijze 'Bestemmingsplan Geluidszone'
5. Beoordeling status toezegging

5. Behandeling aanvragen op volgorde van binnenkomst

Achtergrond

Verweerder is op grond van de APV bevoegd tot verlening van een ligplaatsvergunning. Vast staat dat in dit geval sprake is van een aanvraag van Spaander voor het innemen van de betreffende ligplaats d.d. 6 juni 2014. Verweerder diende op grond van de Awb binnen een redelijke termijn op die aanvraag te beslissen. Vast staat daarnaast dat er in Arnhem sprake is van een schaarste aan ligplaatsen. Uit de schriftelijke toelichting op artikel 5.3a.4 van de APV blijkt dat in een situatie waarbij twee aanvragers bijna tegelijkertijd een vergunning hebben aangevraagd betreffende eenzelfde ligplaats, de vergunning aan de eerste aanvrager wordt verstrekt wanneer deze aanvraag aan alle eisen voldoet.

Standpunt verweerder

Verweerder stelt in het bestreden besluit onder verwijzing naar het advies van de commissie dat er door de verlening van de ligplaatsvergunning aan R.J. Calon op 11 maart 2015 sprake was van een weigeringsgrond zoals bedoeld in artikel 5.3a.4 van de APV.

Het feit dat Spaander eerder een aanvraag heeft ingediend leidt niet tot een ander oordeel, omdat prioriteit wordt gegeven aan de herlocatie van woonboten van voormalige bewoners van de ASM-haven.

VAN GOUD

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het niet zo kan zijn dat een derde, die wist dat de ligplaats was gekocht ten behoeve van de voormalige ASM-bewoners, door snel een aanvraag in te dienen deze ligplaats zou kunnen claimen. Verweerder heeft volgens de commissie op goede gronden voorbij kunnen gaan aan hetgeen in (de toelichting op) de APV is vermeld over gelijktijdige aanvragen.

Standpunt Spaander

Verweerder heeft de wettelijke beslistermijn ten aanzien van de aanvraag van Spaander d.d. 6 juni 2014 zeer ruim overschreden en heeft net zo lang gewacht met het nemen van een beslissing op die aanvraag tot er *ambtshalve* een ligplaatsvergunning was verleend aan de heer R.J. Calon. De weigeringsgrond in de zin van artikel 5.3a.4 van de APV is hiermee door verweerder zelf ten nadele van Spaander in het leven geroepen. Vast staat dat de weigeringsgrond ten tijde van de indiening van de aanvraag niet aan de orde was. Indien verweerder binnen de wettelijke beslistermijn op de aanvraag van Spaander zou hebben beslist zou deze weigeringsgrond evenmin aan de orde zijn geweest. De desbetreffende weigeringsgrond is het gevolg van het feit dat verweerder 13 maanden heeft gedaan over een aanvraag waarop binnen 8 weken zou moeten worden beslist. Dit argument kan daarmee in redelijkheid niet aan Spaander worden tegengeworpen.

Spaander heeft verweerder op het spoor gezet van de mogelijkheid tot aankoop van bestaande ligplaatsen. Hij heeft derhalve voordat verweerder tot verwerving overging én ruimschoots voordat hij een aanvraag heeft ingediend zijn interesse kenbaar gemaakt. De interesse van Spaander voor deze ligplaats dateert van ruimschoots voordat de gemeente met R.J. Calon over deze ligplaats kan hebben gesproken. Indien het mondeling kenbaar maken van interesse voor een ligplaats leidend zou moeten worden geacht voor de beoordeling van de vraag wie als eerste voor vergunningverlening in aanmerking zou komen, geldt evenzeer dat Spaander als de eerst gegadigde moet worden aangemerkt.

Spaander weerspreekt overigens dat sprake is van door het college vastgestelde, gepubliceerde beleidsregels van maart 2014 waaruit zou volgen dat ligplaatsvergunningen op grond van de APV met voorrang aan ASM-bewoners zullen worden verleend. De APV biedt helemaal geen ruimte om op basis van beleid een ontvankelijke aanvraag aan te houden c.q. af te wijzen om nadien ambtshalve vergunning te verlenen aan een ander voor dezelfde locatie. Verweerder heeft dit in het bestreden besluit miskend.

Voor zover de APV evenwel ruimte zou bieden voor een beleidsmatig onderscheid, moet worden vastgesteld dat deze beleidsruimte in formele zin slechts lijkt te zijn ingevuld met het 'Aanwijzingsbesluit Woonbootlocaties' (hierna: het aanwijzingsbesluit) zoals vastgesteld door verweerder op 11 juli 2012 en in werking getreden na publicatie in de Arnhemse koerier op 9 augustus 2012 (**bijlage 6**).

Op basis van artikel 2 van dit aanwijzingsbesluit kan worden vastgesteld dat de Westervoortsedijk 85 en de ASM-haven in één adem warden genoemd en dus volledig gelijk worden gewaardeerd. Er wordt geen onderscheid gemaakt. Op basis daarvan mag worden verondersteld dat de inspanningen voor verplaatsing voor beide locaties dan ook identiek zijn, ware het niet dat Spaander op een zeer gevaarlijke locatie ligt. Hier wordt verderop in dit beroepschrift nader ingegaan. Nu het collegebeleid betreft dat voor verweerder zelfbindend

VAN GOUD

is, had verweerder dit aanwijzingsbesluit bij de besluitvorming over de ligplaatsvergunning aan Spaander in acht moeten nemen.

Spaander weerspreekt gelet op het voorgaande aldus dat sprake is van vastgesteld en gepubliceerd 'prioriteitsbeleid' op grond waarvan ASM-bewoners voorrang zouden krijgen boven andere ongewenste ligplaatsen zoals die van Spaander. Dit volgt behalve uit de inhoud van het aanwijzingsbesluit tevens uit het volgende historische overzicht:

Bij besluit van 27 september 2005 hebben burgemeester en wethouders 123 woonboten in Arnhem officieel erkend als woonboot. 88 van deze boten liggen op een locatie waar zij konden blijven liggen. 35 woonboten lagen op 'niet geschikte' locaties en moesten dus verplaatsen. De gemeente heeft een resultaatsverplichting op zich genomen om een nieuwe locatie voor minimaal 35 boten te ontwikkelen. De opgave voor het ontwikkelen van een locatie voor woonboten is opgenomen als randvoorwaarde voor het te ontwikkelen gebied Stadsblokken/Meinerswijk.

Zowel Spaander als de ASM-bewoners behoren tot één en dezelfde categorie van 35 woonboten op een 'niet geschikte' locatie, waarvoor burgemeester en wethouders in 2005 eenzelfde resultaatsverplichting op zich hebben genomen. Van gemeentewege is nimmer onderscheid gemaakt tussen verschillende typen ongewenste ligplaatsen, evenmin is daarin een prioritering aangebracht. Ongewenst was ongewenst. Het voorgaande blijkt duidelijk uit de toelichting behorende bij het bestemmingsplan Rivierenzone (**bijlage 7**), waarin de ASM-haven in één adem met de ligplaats van Spaander aan de Westervoortsedijk 85 wordt genoemd.

Spaander is naar aanleiding van het raadsbesluit van 11 juli 2007 door verweerder geïnformeerd dat er voor 1 juli 2012 een permanente gewenste ligplaats voor hem zou worden gevonden. Hij heeft op 13 juli 2007 een concept ligplaatsvergunning toegezonden gekregen. In 2009, tegelijkertijd met de ASM-bewoners, ontving Spaander een definitieve ligplaatsvergunning voor zijn huidige ongewenste locatie (**bijlage 8**). Het enige onderscheid is dat Spaander zijn ligplaats heeft gehuurd van de gemeente, terwijl de ASM-bewoners zonder toestemming van de eigenaar (Phanos) in deze haven waren afgemeerd. Het beleid uit 2007 was neergelegd in het 'Aanwijzingsbesluit woonbootlocaties 2008' zoals vastgesteld op 16 december 2008 en inwerking getreden op 25 december 2008 na publicatie in de Arnhemse Koerier. Dit beleid was de voorloper op het aanwijzingsbesluit.

Eind 2011 zijn de ongewenste woonboten uit de ASM-haven ontruimd door de grondeigenaar Phanos. De gemeente heeft met Phanos onderhandeld en heeft geprobeerd om een minnelijke regeling te treffen met als doel het behoud van deze ligplaatsen. Daarin is de gemeente niet geslaagd. Het gevolg was dat de woonboten moesten vertrekken uit de ASM-haven. De gemeente heeft voor deze woonboten een tijdelijke voorziening in het leven geroepen bij de Nieuwe Haven, op een nieuwe ongewenste locatie.

Mede door de acute ontruiming van deze woonboten kwam de zoektocht naar gewenste ligplaatsen in Arnhem onder tijdsdruk te staan. De gemeente voelde zich onder het mom van de resultaatsverplichting uit 2005 moreel verplicht om voor de ASM-bewoners met voorrang een oplossing te zoeken. Ten onrechte voelt verweerder een dergelijke verplichting niet langer voor Spaander. Dat is vreemd te noemen omdat het hier één en dezelfde resultaatsverplichting uit 2005 betreft die evident geldt voor alle ongewenste ligplaatsen. Dit volgt ook duidelijk uit een artikel uit de Gelderlander waarin het standpunt van de SP-fractie

VAN GOUD

is verwoord (**bijlage 9**). Het standpunt van deze coalitiepartij was dat voor alle 35 ongewenste ligplaatsen eenzelfde resultaatsverplichting geldt. Onder die groep bevinden zich dus zowel Spaander als de ASM-bewoners.

Omdat de markt na de gedwongen ontruiming werd 'overspoeld door woonboten zonder ligplaats, heeft verweerder de gemeenteraad in mei 2012 geïnformeerd dat de toezegging uit 2007 (dat voor alle ongewenste ligplaatsen binnen 5 jaar een gewenste oplossing zou komen) niet kon worden nagekomen. Dit heeft geleid tot een nieuw raadsbesluit d.d. 25 juni 2012 (**bijlage 10**).

Bij de stemming over dit raadsbesluit is het amendement 'Haalbaar en betaalbaar' aangenomen. In het amendement wordt geconstateerd dat er *'een oplossing gevonden moet worden voor de woonboten met een ligplaatsvergunning, waarvan de eigenaren de vergunning niet door de gemeente willen laten terugkopen en die nu op een ongewenste ligplaats liggen;*

Voor de te vinden oplossing gelden de volgende voorwaarden:

De gemeente koopt de ligplaatsvergunningen van voorheen ASM-havenbewoners en van eigenaren van woonschepen op ongewenste locaties voor een bedrag van 60.000 euro per vergunning;

Kort en goed zet de gemeenteraad dus in op het vinden van een oplossing voor *alle* woonboten die op een ongewenste ligplaats liggen. De oplossing wordt concreet gezocht door zowel ligplaatsvergunningen van de ASM-havenbewoners als overige ongewenste locaties te kopen. Volgens Spaander is het raadsbesluit van 25 juni 2012 glashelder en tot op de dag van vandaag onverkort van kracht. Volstrekt onduidelijk is op basis waarvan het college meent dat ten nadele van Spaander van dit beleidskader kon worden afgeweken.

Nu vast staat dat Spaander op een ongewenste ligplaats ligt, ziet het raadsbesluit dus evenzeer op het zoeken van een oplossing voor zijn ongewenste locatie en diende aan hem dus ook een voorstel te worden gedaan voor aankoop van zijn ongewenste ligplaats. Een dergelijk voorstel heeft Spaander nimmer ontvangen. Opgemerkt zij dat het aanwijzingsbesluit, waarin de locatie Westervoortsedijk 85 andermaal expliciet als ongewenst is benoemd, dateert van ná het raadsbesluit, zodat verweerder geacht moet worden het raadsbesluit in acht te hebben genomen bij de vaststelling daarvan.

Uit het voorgaande volgt dat de locatie Westervoortsedijk 93 helemaal niet specifiek kon worden aangekocht ten behoeve van voormalige ASM-bewoners, althans dat daarvoor geen basis bestond. Het raadsbesluit verplichtte daar immers niet toe. Spaander is, anders dan het college stelt, evenmin een derde die de ligplaats 'snel heeft proberen te claimen'. Dat standpunt is behalve tendentiekus ook innerlijk tegenstrijdig. Er zou immers geen enkele reden zijn om Spaander schriftelijk op de hoogte te stellen van de verwerving van de ligplaats aan de Westervoortsedijk 93, als hij op grond van het beleid nimmer voor een ligplaats op die locatie in aanmerking zou komen.

Spaander kon als eigenaar van een woonboot op een ongewenste ligplaats op basis van het raadsbesluit en indachtig de aan hem gedane toezeggingen, aanspraak maken op deze ligplaats en heeft daarvoor na verwerving door de gemeente en vóór vergunningverlening aan de heer R.J. Galon als eerste en enige een ontvankelijke aanvraag ingediend. Gelet op

VAN GOUD

het voorgaande bestond er voor verweerder geen aanleiding om af te wijken van de regels uit de APV voor zover die inhouden dat aanvragen op volgorde van binnenkomst worden behandeld.

Conclusie

Verweerder heeft de beslistermijn ten aanzien van de aanvraag van Spaander zeer ruim overschreden en heeft daarmee bewust zelf een weigeringsgrond in het leven geroepen. Deze weigeringsgrond was ten tijden van de indiening van de aanvraag niet aan de orde en kan niet aan Spaander worden tegengeworpen. De APV biedt daarnaast geen ruimte om op beleidsmatige gronden voorrang te geven aan voormalig ASM-bewoners. Het beleid maakt daarnaast geen onderscheid tussen de ongewenste ligplaats van Spaander en de ongewenste plaatsen in de ASM-haven. Gelet op het voorgaande diende het college de aanvraag op volgende van binnenkomst te behandelen. Indien de mondeling getoonde belangstelling voor de ligplaats als leidend moet worden aangemerkt geldt dat Spaander zijn belangstelling als eerste kenbaar heeft gemaakt toen hij verweerder attendeerde op de mogelijkheid om bestaande ligplaatsen te verwerven.

6. Onredelijkheid beleid

Achtergrond

De beleidsuitgangspunten zoals die zijn vastgesteld in het raadsbesluit van 25 juni 2012 en het door verweerder vastgestelde aanwijzingsbesluit zijn als bijlage bij dit beroepschrift gevoegd. De inhoud van het beleid is hiervoor reeds kort geschetst.

Spaander verbindt aan deze beleidsstukken de conclusie dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende soorten ongewenste ligplaatsen. Indien en voor zover uw rechtbank verweerder evenwel zou volgen in het standpunt dat een dergelijk onderscheid wel wordt beoogd met dit beleid, stelt Spaander zich op het standpunt dat dit onderscheid ongeoorloofd en onredelijk is.

Standpunt verweerder

Niet gesteld kan worden dat het beleid waarbij voorrang wordt gegeven aan de ASM-bewoners (kennelijk) onredelijk is. Het college heeft een grote beleidsvrijheid. Dat een andere afweging is gemaakt wat betreft de door Spaander gestelde onveilige situatie van zijn woonboot en aantasting van zijn woon- en leefklimaat maakt dit niet anders.

Standpunt Spaander

Spaander stelt zich op het standpunt dat met het gemeentelijk beleid primair wordt beoogd om aan alle ligplaatsen op ongewenste locaties een einde te maken. In dat kader heeft de gemeente eerst onderzocht of het mogelijk was om ongewenste ligplaatsen alsnog gewenst te verklaren, bijvoorbeeld door milieuhygiënische knelpunten op te heffen of schepen op hun huidige locatie anders af te meren. Dit is bij 8 van de 35 ligplaatsen gelukt, zo volgt uit het raadsbesluit van 25 juni 2012.

De 27 resterende ongewenste ligplaatsen zijn om uiteenlopende redenen als zodanig aangemerkt. Mogelijke knelpunten op het gebied van milieuhinder, beschikbaarheid van

VAN GOUD

voorzieningen, het vormen van een beperking van zware bedrijvigheid en risico's door een gevaarlijke ligging in de vaargeul hebben tot deze ongewenste kwalificatie geleid.

Nu objectieve criteria zijn gebruikt om de ongewenste status van ligplaatsen vast te stellen, dient verweerder volgens Spaander bij de toewijzing van ligplaatsen eveneens op basis van objectieve criteria te bezien op welke wijze beschikbare ligplaatsen moeten worden verdeeld. Iedere andere invulling van het beleid voor de toedeling van ligplaatsen leidt namelijk tot willekeur. Ongewenste locaties met de grootste risico's, de slechtste faciliteiten of de meeste locatiespecifieke bezwaren dienen daarbij voor te gaan op andere ongewenste locaties die naar hun aard beter geschikt zijn.

In de praktijk vindt toewijzing niet op objectieve gronden plaats, maar wordt voorrang verleend aan ASM-bewoners. Verweerder lijkt deze volgorde van toewijzing te baseren op een morele verplichting die men voelt nadat een juridisch conflict tussen de gemeente en Phanos heeft geresulteerd in gedwongen ontruiming. Spaander is van mening dat deze wijze van toedeling van ligplaatsen onredelijk is en tot willekeur leidt. Het is onaanvaardbaar dat een bepaalde groep woonbootbewoners wordt voorgetrokken ten opzichte van anderen met identieke problemen zonder dat daarvoor redelijke gronden bestaan. Voor zover het beleid dus, zoals verweerder betoogt, zou voorzien in het verlenen van voorrang aan ASM-bewoners, stelt Spaander zich op het standpunt dat dit beleid (kennelijk) onredelijk is, zodat verweerder zich daar niet op heeft kunnen baseren.

Verweerder heeft in de eerdere procedure bij uw rechtbank het standpunt ingenomen dat het onderscheid tussen Spaander en de voormalig ASM-bewoners geoorloofd was omdat laatstgenoemde bewoners tijdelijk op andere ongewenste plekken liggen, veelal zonder voorzieningen.

Dit standpunt is aantoonbaar onjuist. De voormalig ASM-bewoners zijn gelegen in de Nieuwe Haven en zijn daar voorzien van alle denkbare voorzieningen. De schepen zijn voorzien van aansluitingen voor vaste telefonie, internet, gas en elektra en hebben ieder hun eigen adres en brievenbus. Ook zijn er twee hele dure loopbruggen gemaakt en zijn de schepen vrijwel over de gehele lengte afgemeerd aan een prachtige nieuwe (door de gemeente onderhouden) steiger. Het door verweerder geschetste beeld als zouden de ASM-bewoners vanwege hun ongeschikte ligplaats en gebrekkige voorzieningen voorrang moeten genieten boven Spaander mist dus feitelijke grondslag. Een en ander volgt duidelijk uit de foto's van de ligplaatsen van de ASM-bewoners (**bijlage 11**). Spaander beschikt voor de goede orde niet over al deze voorzieningen op zijn huidige ongewenste ligplaats. Spaander ligt daarnaast al veel langer met zijn woonschip op een tijdelijke ongewenste locatie dan de voormalig ASM-bewoners.

Daarbij komt dat er op dit moment nog meerdere voormalig ASM-bewoners op een tijdelijke ongewenste locatie liggen. Het standpunt over het prioriteitsbeleid is in zoverre niet te rijmen met het feit dat verweerder Spaander begin 2016 een aangeschafte ligplaats aan de Boterdijk aanbiedt, terwijl nog niet alle ASM-bewoners zijn herplaatst. Hieruit blijkt dat het prioriteitsbeleid op een willekeurige wijze wordt toegepast.

VAN GOUD

7. Uitleg risico's rapport Alkyon

Achtergrond

De woonboot van Spaander heet 'Orion 3' en is afgemeerd aan de Westervoortsedijk 85 vlakbij de invaart van de Industriehaven. Deze haven wordt dagelijks druk bevaren met zware brandstoftankers, die de Shell bevoorraden. Op jaarbasis is sprake van circa 1.100 transportbewegingen met zware schepen. Omdat de gemeente nautisch beheerder is van deze haven heeft zij als bevoegd gezag een veiligheidsonderzoek laten verrichten door Alkyon. In dit als onderzoek van 18 december 2009, worden meerdere veiligheidsrisico's expliciet benoemd.

Het rapport is in 2009 opgesteld in opdracht van de gemeente en had als doel het inventariseren van beschikbare ruimte voor ligplaatsen. De huidige locatie van de voormalig ASM-bewoners in de Nieuwe Haven is op de kaart behorend bij het veiligheidsrapport opgenomen. Op die locatie waren in 2009 namelijk ook al tijdelijk woonboten afgemeerd. Op de kaart behorend bij het veiligheidsrapport is duidelijk te zien dat deze ligplaatsen ver verwijderd liggen van iedere risicozone. Het is ook een feit dat deze ligplaatsen zijn gelegen op een kilometer afstand van de gevarezone waar de zware tankers Shell beleveren. Deze tankers komen niet in de buurt van deze ligplaatsen en zouden ook als het rapport heden ten dage opnieuw zou worden opgesteld niet als risicovol worden aangemerkt.

Standpunt verweerder

Verweerder stelt zich onder verwijzing naar het advies van de commissie op het standpunt dat uit het onderzoek van Alkyon volgt dat de jachthaven, de roei- en zeilvereniging en de woonboten in de Nieuwe Haven (noord en zuid) onveilige situaties creëren en daarmee ongewenst zijn in de industriehaven. Aanbevolen wordt om het afmeren van woonboten in de haven te verbieden dan wel palen voor de woonboten te slaan of de woonbo(o)t(en) achter palen aan te meren. Daarbij wordt volgens verweerder, onder verwijzing naar het advies van de commissie, geen onderscheid gemaakt tussen de woonboot van Spaander en de overige woonboten.

Standpunt Spaander

Het standpunt van verweerder is op dit punt onbegrijpelijk en evident onjuist.

Lezing van het advies van Alkyon wijst uit dat er terdege een onderscheid wordt gemaakt tussen de woonboot van Spaander en de overige woonboten. Zo is op pagina 10 van het advies het volgende te lezen:

De ligging van het woonschip "Orion" zuidelijk van de palen in de buitenbocht van de vaarweg zorgt voor onveilige situaties voor binnenvarende en draaiende schepen omdat het schip binnen de veiligheidsmarge tussen vaarweg en afgemeerde schepen afgemeerd ligt, en zelfs in de vaarbaan voor de schepen die in de zwaai kom willen keren.

Nergens in het advies valt te lezen dat voor de woonboten in de Nieuwe Haven (noord en zuid) hetzelfde risico in dezelfde mate geldt. Dat is ook helemaal niet aan de orde, omdat de tankers ter hoogte van die woonboten helemaal niet varen en/of keren. In het advies wordt uitsluitend voor de woonboot van Spaander, de Orion 3, een expliciete aanbeveling gedaan

om de afneerlocatie te veranderen. Reeds hieruit volgt dat de veiligheidssituatie slechts voor de woonboot van Spaander echt nijpend is. Verweerder kiest er evenwel voor om deze gevaarlijke situatie onverkort voort te laten bestaan en laat de kans liggen om dit knelpunt op

VAN GOUD

te lossen door de ligplaats toe te wijzen aan een schip dat was afgemeerd op een ongevaarlijke locatie.

8. Relevantie beantwoording zienswijze 'Bestemmingsplan Geluidszone'

Achtergrond

Wem' het nemen van het bestreden besluit heeft verweerder in het kader van de vaststelling van het bestemmingsplan Geluidszone industrieterrein Arnhem Noord een zienswijzenbeantwoording opgesteld en ter vaststelling aan de gemeenteraad aangeboden. Spaander heeft tegen het ontwerpbestemmingsplan een zienswijze ingediend. Het indienen van deze zienswijze was mede ingegeven door het feit dat Spaander eerder door een gang naar de Afdeling bescherming tegen geluidhinder heeft moeten bewerkstelligen omdat ten onrechte geen middelvoorschriften waren verbonden aan de omgevingsvergunning voor een naastgelegen werkschip (**bijlage 12**). In de ingediende zienswijze heeft Spaander opnieuw zijn vrees voor hinder geuit en aangekaart dat zijn woonboot, mede gezien de onduidelijkheid over het moment van verplaatsing, reeds nu bescherming tegen industrielawaai dient te krijgen. Doordat zijn woonboot in de geprojecteerde geluidszone is gelegen kan ter plaatse geen goed woon- en leefklimaat worden gegarandeerd.

In de nota van zienswijzen heeft het college voor zover relevant, het volgende aangegeven:

(...) de toegewezen ligplaats inderdaad is gelegen in de geluidszone van het gezonde industrieterrein. Bij toewijzing van de ligplaats is tevens aangegeven dat de desbetreffende ligplaats 'ongewenst' is, Dit betekent concreet dat gestreefd wordt naar verplaatsing naar een andere locatie. Dat is de reden waarom voor deze locatie geen aanduiding 'woonschepenligplaats' is opgenomen in het bestemmingsplan Rivierzone 2013 (...)

(...) Daarnaast zijn ten behoeve van de woonschepen die wel positief bestemd zijn hogere waarden verleend conform artikel 110e van de Wet Geluidhinder. Westervoortsedijk 85 valt hier niet onder, aangezien deze geen positieve bestemming heeft (zoals toegelicht onder 1 van deze zienswijze) (...)

Standpunt verweerder

Verweerder stelt zich onder verwijzing naar het advies van de commissie op het standpunt dat uit de nota van zienswijzen slechts volgt dat sprake is van een streven naar verplaatsing. Uit deze overweging kan niet worden afgeleid dat tot de directe verplaatsing van de woonboot van Spaander dient te worden overgegaan. Het betreft uitsluitend een streven waaraan in de toekomst uitvoering kan worden gegeven.

Standpunt Spaander

Spaander stelt op basis van de nota van zienswijzen vast dat zijn woonboot behalve op een gevaarlijke locatie, tevens op een geluidgehinderde locatie binnen de geluidszone van een industrieterrein bestemd voor grote lawaaimakers ligt.

Het ontbreken van een positieve bestemming en wettelijk beschermde status van de woonboot wordt gebagatelliseerd. Het betreft immers een te verplaatsen woonboot op een ongewenste locatie. Het argument van toekomstige verplaatsing is kennelijk ook de reden

VANGOUD

geweest om voor de woonboot géén hogere grenswaarde vast te stellen en ook geen geluidsisolerende maatregelen toe te passen.

De praktijk is echter dat verweerder helemaal geen inspanningen verricht of zal verrichten om Spaander te verplaatsen en daar in andere procedures volmondig voor uit komt. Sterker nog, in een door de heer T.E.P.A. Lam, als advocaat van verweerder op 15 januari 2014 in het geding gebracht processtuk in het kader van een door Spaander geëntameerde civiele procedure valt het volgende citaat te lezen.

H E K K E L M A N

peg!a2 e

33 Op dit punt is het goed vast te stellen dat een aantal suggesties die Spaander in de dagvaarding wekt, simpelweg onjuist zijn:

er zijn nimmer verwachtingen gewekt of toezeggingen gedaan dat Spaander na de beteldswijziging uit juni 2012, nog in aanmerking zou komen voer verplaatsing, laat staan een verplaatsing waarbij de Gemeente op haar kosten voor Spaander een nieuwe ligplaats aan zou schaffen..

ook in de gesprekken die begin 2014 zijn gevoerd is nooit gesproken over een variant waarin de Gemeente een plek voor Spaander zou kopen. Partijen hebben enkel gesproken over het creëren van een *nieuwe* plek - in de Rosandepolder of door het opschuiven van de woonboten op nr. 90 - dan wel het aankopen van nr. 90 door *Spaander zelf*, waarbij woon- en werkfunctie zouden worden gescheiden; de communicatie van de Gemeente is altijd volstrekt eenduidig geweest, en zeker niet in strijd met ambtelijke of bestuurlijke toezeggingen. Ven meet al aan is Spaander duidelijk gemaakt dat enkel voormalige ASM-havenbeworiers voor verplaatsing aanmerking kwamen, en dat dus elke poging om ook voor hem een alternatieve locatie te vinden, louter op vrijwillige medewerking van de Gemeente zou berusten, en boven de goedkeuring van het college moest hebben. Dat de kosten daarbij voor Spaander zelf zouden zijn was volstrekt helder Niet voor niets verzoekt Spaander de *Gemeente* in februari 2014 nog eens om 'creatief' te kijken of er ree ldch nog ergens potjes zijn te vinden.

In het verweerschrift d.d. 6 mei 2015 dat verweerder heeft ingediend in het kader van onderhavige procedure valt vervolgens het volgende te lezen:

Met de heer Spaander en zijn rechtsbijstandsverzekeraar is de afgelopen jaren regelmatig contact geweest waarbij is aangegeven dat de gemeente niet actief op zoek gaat naar een alternatieve, gewenste locatie voor zijn woonschip.

Gezien de bovenstaande citaten die uit de mond van verweerder kunnen worden opgetekend kan lastig worden volgehouden dat er sprake is van een daadwerkelijk streven tot verplaatsing. De conclusie is helder. Wanneer het in de planologische procedure goed uitkomt, bedient verweerder zich graag van het voornemen om Spaander te verplaatsen. Zodra er zich echter een mogelijkheid voordoet om die verplaatsing ook echt te realiseren,

VAN GOUD

bijvoorbeeld door het toekennen van een gewenste ligplaats op basis van een ontvankelijke aanvraag, dan geeft verweerder niet thuis.

De laatste besprekingen die tussen Spaander en de gemeente zijn gevoerd over een nieuwe ligplaats vallen helaas niet als een serieuze poging tot verplaatsing aan te merken. De aangedragen ligplaats is volstrekt ongeschikt en komt niet tegemoet aan de minimale eisen die Spaander redelijkerwijs aan een gewenste ligplaats mocht stellen. Het standpunt dat verweerder in het geheel niet gehouden was om over te gaan tot verplaatsing kan evenwel gelet op het gedane aanbod voor het innemen van een ligplaats aan de Boterdijk (hoe ongeschikt deze ook was) moeilijk staande worden gehouden. Spaander hoopt dat verweerder in de nabije toekomst ofwel een concreet aanbod tot aankoop van zijn ligplaats zal doen ofwel alsnog een concreet en serieus voorstel zal doen voor een aanvaardbare gewenste ligplaats.

9. Beoordeling status toezegging

Achtergrond

Spaander heeft met het oog op het vinden van een nieuwe gewenste ligplaats voorafgaand aan de verwerving van de ligplaats aan de Westervoortsedijk 93 door de gemeente, verschillende overleggen gevoerd met de voormalig wethouder Van Gastel. Deze overleggen hebben er uiteindelijk in geresulteerd dat de gemachtigde van Spaander per e-mail de als bijlage 2 overgelegde schriftelijke toezegging van de wethouder heeft ontvangen.

Spaander ging er vanuit dat Van Gastel als portefeuillehouder bij uitstek op de hoogte was van het woonbotendossier en bevoegd was om afspraken met hem te maken. Spaander heeft Van Gastel geen woorden in de mond gelegd en heeft haar gevraagd om de afspraken in haar eigen bewoordingen te bevestigen. Spaander hoefde er daarbij niet vanuit te gaan dat Van Gastel zich daarbij zou vergissen. De toezegging zelf was daarnaast zonder enig voorbehoud gedaan. Later toen deze ambtelijk werd uitgewerkt kamen pas nadere voorbehouden.

Standpunt verweerder

Verweerder stelt zich onder verwijzing naar het advies van de commissie op het standpunt dat niet is gebleken dat er sprake is van een uitdrukkelijke, ondubbelzinnige en onvoorwaardelijke toezegging van de zijde van het tot beslissen bevoegde orgaan die bij Spaander gerechtvaardigde verwachtingen heeft gewekt. Uit e-mails van een medewerker van de gemeente Arnhem blijkt dat de bedoelde ligplaats bedoeld is voor één of twee bewoners van de voormalige ASM-haven. Verweerder heeft Spaander bij brieven van 11 en 17 juni 2014 gemeld dat de vermeende toezegging op een misverstand berust en niet overeenkomt met de eerdere besluitvorming van verweerder, zodat toewijzing van de ligplaats aan Spaander niet tot de mogelijkheden zou behoren.

Standpunt Spaander

Anders dan verweerder stelt, was de toezegging van voormalig portefeuillehouder Van Gastel gezien de reactie van die toezegging absoluut uitdrukkelijk, ondubbelzinnig en onvoorwaardelijk. De toezegging is bovendien op schrift gesteld door de portefeuillehouder zelf.

VAN GOUD

Ook van een gebrek aan beslissingsbevoegdheid aan de zijde van Van Gastel is geen sprake. Door te stellen dat slechts het college bevoegd was om op de aanvraag te beslissen, gaat verweerder aan een belangrijk aspect voorbij.

Ten tijde van de gedane toezegging was namelijk het 'Algemeen mandaat- en volmachtbesluit gemeente Arnhem 2013' (**bijlage 13**) van kracht. In dit besluit is de volgende definitie opgenomen van portefeuillehouder:

Portefeuillehouder:

Het lid van het college dat in het bijzonder is belast met één of meer onderdelen van het gemeentelijk bestuur zoals deze aan het college is opgedragen.

Niet ter discussie staat dat Van Gaste! in 2014 kon worden aangemerkt als portefeuillehouder voor woonbotenbeleid.

Indachtig artikel 4 juncto bijlage 3 van dit besluit zijn de bevoegdheden op grond van de APV onder bijzonder mandaat opgedragen aan de clustermanager Beleid en Regie. Deze bevoegdheden kunnen op basis van artikel 4 lid 10 worden uitgeoefend door specifiek aan te wijzen en onder hun verantwoordelijkheid werkzame personen. In het geval van de verlening van ligplaatsvergunningen betrof dit in 2014 de heer Theunis Kalsbeek, aanwezig bij de besprekingen met Van Gaste!.

Wat echter minstens zo belangrijk is, is dat in artikel 6 van het 'Algemeen mandaat- en volmachtbesluit gemeente Arnhem 2013' specifieke instructies voor de gemandateerde zijn opgenomen. In een aantal specifieke gevallen dient de gemandateerde eerst overleg te voeren met de portefeuillehouder (dus niet het voltallige college). Indien een gemandateerd besluit afwijkt van het bestaande beleid, richtlijnen of voorschriften, wordt eerst met de portefeuillehouder overleg gevoerd alvorens een besluit wordt genomen. De rol van de portefeuillehouder is in de gemeente Arnhem dus van doorslaggevende betekenis indien gemandateerde besluiten op grond van de APV worden genomen die afwijken van het beleid.

Nu Spaander meerdere besprekingen heeft gevoerd met de gemandateerde ambtenaar in het bijzijn van de portefeuillehouder en deze besprekingen hebben uitgemond in de schriftelijke toezegging van de portefeuillehouder, mocht Spaander er terdege vanuit gaan dat de toezegging bevoegd is gedaan. Het enkele feit dat de toezegging een afwijking van het beleid zou opleveren, nog daargelaten of dat juist is, maakt dit niet anders. Het Algemeen mandaat- en volmachtbesluit 2013 voorziet namelijk expliciet in die mogelijkheid en geeft daarbij het laatste woord aan de portefeuillehouder. Spaander mocht dus op het woord van Van Gaste! afgaan. Verweerder heeft dit miskend.

Dat verweerder in de brieven van 11 en 17 juni 2014 op opzichtige wijze heeft geprobeerd om de toezegging te ontzenuwen maakt het voorgaande niet anders. De brieven dateren van ná de aanvraag van Spaander van 4 juni 2014 en zijn zelfs een evidente reactie op de door Spaander ingediende aanvraag.

Ook het standpunt van verweerder dat uit een e-mail van een medewerker van de gemeente moest worden afgeleid dat de ligplaatsen bedoeld waren voor één of twee bewoners van de voormalige ASM-haven is onbegrijpelijk. Als Spaander het goed begrijpt stelt verweerder dat Spaander aan een schriftelijke mededeling van de portefeuillehouder geen verwachtingen

VANGOUD

mocht ontlenen. Vervolgens wordt gesteld dat Spaander uit een ruim voor de toezegging verzonden e-mail van een volgens de redenering van verweerder evenmin bevoegde medewerker wél had moeten afleiden dat de ligplaats aan een ander zouden worden toebedeeld.

De feiten wijzen echter anders uit.

Na de laatste bespreking met de portefeuillehouder mailt de heer Kalsbeek Spaander op 13 maart 2014 (**bijlage 14**). In de e-mail geeft Kalsbeek een update over de te verwerven ligplaatsen en over de invulling van de plaatsen vermeldt hij het volgende:

De invulling van de extra plek zal niet automatisch betekenen dat dit (ook) een plek voor jullie schip zal zijn. Er zal op basis van de beschikbare/vrijkomende ruimte gekeken gaan worden hoe we deze zone het beste met woonschepen kunnen indelen.

Hoewel uit deze e-mail nog niet volgt dat Spaander de ligplaats toegewezen zal krijgen, staat hierin evenmin dat hij hiervoor zeker niet in aanmerking zal komen. Integendeel, de optie wordt nadrukkelijk opengelaten dat deze plek aan Spaander zal worden toegewezen.

Omdat deze e-mail voor Spaander onvoldoende concreet is, reageert hij bij e-mail van 17 maart 2014 (**bijlage 15**). De relevante passages uit deze e-mail luiden als volgt:

Ik begrijp dat het op voorhand niet zeker is of de gemeente erin zal slagen om beide plekken aan te schaffen. Ik vind het wel stuitend om te horen dat jullie overwegen om andere schepen dan het onze op de mogelijke locatie neer te leggen.

Zeker omdat wij deze oplossingsrichting hebben aangedragen (meerdere malen sinds twee jaar geleden ook toen die oplossing sinds vorig jaar wel betaalbaar werd voor de gemeente Arnhem aangezien de prijs voor de plek verlaagd werd en jullie bleven volhouden dat er geen mogelijkheden waren) en concreet met jullie in gesprek zijn over een oplossing ter nakoming van de in het verleden aan ons gedane toezeggingen.

Ik vind dat eerlijk gezegd ook niet passen bij de wijze waarop wij tot op heden met elkaar in gesprek zijn geweest. Graag hoor ik van jou of het de bedoeling van het college is om deze plekken te verwerven als ligplaats voor andere schepen dan het onze.

Als dat zo is dan zullen wij ons daar namelijk met alle mogelijke middelen tegen verzetten.

Ik ga er op voorhand vanuit dat dit niet het geval is en dat wij gewoon met elkaar in gesprek blijven over de manier waarop jullie je toezegging richting ons (een gewenste legale ligplaats) gaan nakomen.

Op 24 maart 2014, na een bezoek van Kalsbeek aan het adres van de woonboot van Spaander, volgt een e-mail (**bijlage 16**) van Kalsbeek met een geheel andere strekking. In die e-mail vermeldt Kalsbeek voor zover relevant het volgende:

Het college heeft het besluit genomen om voor de woonboten uit de ASM-haven welke nu op een niet gewenste locatie in de haven liggen een definitieve ligplaats te zoeken.

Dit door o.a. aankoop bestaande gewenste ligplaatsen.

Het besluit van het college heeft geen betrekking op de huidige ligplaats van jullie woonboot.

Als wij overeenstemming hebben over een ligplaats voor jullie woonboot op een gewenste

VAN GOUD

locatie dan is dat onder voorbehoud goedkeuring college. Dit voorstel zal ter besluitvorming aan het college moeten worden voorgelegd.

Op deze e-mail lijkt verweerder zich in het bestreden besluit te baseren. Uit deze e-mail kon Spaander inderdaad afleiden dat het beleid gericht was op het verplaatsen van de ASM-bewoners. Met deze laatste mailwisseling was de kous echter niet af. Spaander heeft bij monde van zijn gemachtigde direct op 24 maart per e-mail gereageerd op de mail van Kalsbeek (**bijlage 17**). De inhoud van deze e-mail luidt als volgt:

Geachte mevrouw Van Gastel.

Ik heb me (overigens net als u) de laatste tijd even afzijdig gehouden van de inhoudelijke discussie over de nieuwe ligplaats voor Spaander.

Niet dat het mijn interesse niet had (integendeel), maar juist omdat ik het idee had dat er heldere en constructieve afspraken waren gemaakt en Spaander met de heer Kalsbeek op een oplossingsgerichte manier bezig was om het probleem op te lossen. Als advocaat is het soms beter om het dan aan partijen zelf over te laten en de zaak niet nodeloos te juridiseren.

Als ik de laatste mails echter goed lees (u moet me maar verbeteren als ik het verkeerd interpreteer) zegt de gemeente nu min of meer 'bedankt voor de tip' we gaan proberen twee ligplaatsen (waarvan we altijd zeiden dat die er niet waren) te verwerven en dan moet Spaander maar afwachten of hij de gelukkige is aan wie uiteindelijk een gewenste ligplaats ten deel valt. Daarbij wordt er zelfs geen geheim gemaakt van het feit dat de gemeente liever ASM'ers op de te verwen/en locatie(s) wil huisvesten.

Ik vind dat eerlijk gezegd een nogal magere uitkomst, zeker wanneer ik in aanmerking neem wat de aard en strekking was van de met u en de heer Kalsbeek gevoerde gesprekken. Spaander voelt zich in de maling genomen en dat begrijp ik eerlijk gezegd wel een beetje. Tijdens de gesprekken was het Spaander die deze suggesties aan uw gemeente heeft gedaan en het is wel erg wrang als juist hij nu achter het net zou vissen.

Zelf ga ik er vanuit dat zulks niet uw intentie is en dat de bedoeling nog altijd is om deze kwestie voor Spaander op een bevredigende wijze op te lossen. Hij heeft deze zaak onder uw aandacht gebracht en concrete voorstellen gedaan voor een oplossing.

Mijn idee zou zijn om op korte termijn een vervolgbespreking te plannen op het gemeentehuis om de lucht te klaren en helderheid voor partijen te creëren. Het lijkt me verstandig dit te doen alvorens er definitieve besluiten worden genomen over toewijzing van ligplaatsen. Een discussie achteraf heeft doorgaans weinig zin en zal al snel met juridische argumenten worden gevoerd. Ik denk nog steeds dat dat te vermijden moet zijn.

In het vervolg op deze e-mail is er op 4 april 2014 nog een telefonische bespreking gevoerd met Van Gastel waarin is aangegeven dat het inderdaad niet de bedoeling was dat Spaander met lege handen zou staan. Deze bevestiging heeft de lucht geklaard en de gemachtigde van Spaander sprak met de portefeuillehouder af dat de gemaakte afspraken nog voor het einde van de ambtstermijn door haar op schrift zouden worden gesteld.

Op 14 april 2014 informeert Kalsbeek de gemachtigde van Spaander, nadat tot drie keer toe navraag is gedaan over de aankoop van de ligplaats desgevraagd als volgt (**bijlage 18**).

VAN GOUD

De gemeente is eigenaar geworden van de woonboot Westervoortsedijk 93.

Pas geruime tijd later, na wederom enkele keren rappelleren, heeft de portefeuillehouder Van Gastel uitvoering gegeven aan de afspraak van 4 april 2014, door de gemaakte afspraak in haar eigen bewoordingen per e-mail vast te leggen. Deze e-mail d.d. 7 mei 2014 is als bijlage 2 bij het beroepschrift gevoegd en luidt als volgt.

(••«)

Nu ik mijn wethouderschap aan het afronden ben, hecht ik er aan onze laatste afspraak op schrift te stellen. Het betreft de ligplaats van de familie Spaander. Afgesproken is, dat mocht er ruimte komen aan de Westervoortsedijk ter hoogte van nummer 93, de familie Spaander de eerste gegadigde is om één van de ligplaatsen in te nemen. Uiteraard met de afspraken die voortvloeien uit de ligplaatsenverordening van de gemeente Arnhem.

*met vriendelijk
groet, Margreet van
Gastel wethouder*

Gezien de volgtijdelijkheid van de communicatie, waarbij de toezegging volgde in reactie op de verontwaardigde reactie van Spaander en diens gemachtigde over het verlenen van voorrang aan ASM-bewoners, mocht Spaander er terdege vanuit gaan dat de laatste mededeling van 7 mei 2014, gedaan door de portefeuillehouder, de eerdere e-mail van Kalsbeek van 24 maart 2014 beoogde te herroepen. Kalsbeek werd immers, juist nadat Spaander en diens gemachtigde zich hadden verzet tegen het toewijzen van de ligplaats aan ASM-bewoners, expliciet en schriftelijk overruled door de portefeuillehouder.

Nu de toezegging bovendien dateert van ruim na de gewraakte e-mail van Kalsbeek en daarin ondubbelzinnig wordt aangegeven dat Spaander de eerst gegadigde is, valt absoluut niet in te zien waarom Spaander nog rekening moest houden met het feit dat de ligplaats aan een voormalig ASM-bewoners zou worden toebedeeld. Verweerder heeft dat miskend.

10. Conclusie

Op grond van het voorgaande verzoekt Spaander u om de beslissing op bezwaar te vernietigen en verweerder op te dragen een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van hetgeen in dit beroepschrift is aangevoerd.

Spaander verzoekt u daarnaast om verweerder te veroordelen in de vergoeding van de in het kader van de bezwaarprocedure en beroepsprocedure gemaakte kosten van juridische bijstand.

Hoogachtend,

C. van Deutekom
Advocaat